
Grzymalin, st. 10/55, gm. Miłkowice, woj. dolnośląskie

Informator Archeologiczny : badania 33, 19

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

GRZYMALIN, st. 10/55, gm. Miłkowice, woj. dolnośląskie

- obozowisko mezolityczne (kultura Duvensee)

W październiku 1999 roku na stanowisku Grzymalin 10 przeprowadzono ratownicze badania wykopaliskowe. Realizowane były na zlecenie Generalnego Konserwatora Zabytków – Służby Ochrony Zabytków z oddziałem w Legnicy. Wykonawcą badań była firma LITHOS Prace Archeologiczne – Jarosław Bronowicki. Pracami w terenie kierował dr Jarosław Bronowicki oraz Mirosław Masojć (autor sprawozdania). Opiekę naukową sprawował prof. dr hab. Zbigniew Bagniewski.

Uzyskany w trakcie ratowniczych badań wykopaliskowych zespół wyrobów krzemiennych pochodzi z trzech wykopów (wykop 1/99, 11/99, „ława zabezpieczająca”) oraz z 64 wykopów metro- wych rozciągniętych na powierzchni całego stanowiska. Łącznie na stanowisku wystąpiło 795 wyro- bów krzemiennych oraz 19 fragmentów ceramiki. Przebadana powierzchnia wynosi 141 m².

Na badanym stanowisku stwierdzono postępujące niszczenie w postaci kilku jednoczesnych, dzikich wkopów eksploatacyjnych. W trakcie badań zabezpieczono rejony w okolicy już istniejących wybierzysk oraz przebadano metodą wykopów metro- wych w zasadzie cały teren stanowiska.

Należy stwierdzić, iż przeprowadzone badania, z punktu widzenia ich ratowniczego charakteru, doprowadziły do zabezpieczenia całości stanowiska przed jego posuwającym się, stopniowym niszczeniem.

Badania umożliwiły także wydobyć koncentracji (wykop 11/99) o specyficznym inwentarzu, należącym prawdopodobnie do mezolitycznej kultury Duvensee. Jak dotąd z terenów Polski znane były jedynie dwa zespoły wiązane z tym ugrupowaniem: Mosina 10 (Kobusiewicz M., 1970) oraz Węgliny 5 (Bagniewski Z., 1995).

Konieczne są dalsze laboratoryjne badania nad materiałem uzyskanym w trakcie ratowniczych badań na stanowisku Grzymalin 10/55.

Jordanowo, st. 12, gm. Świebodzin, woj. lubuskie, AZP 53-14/47 – patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

Klonówka, st. 7, gm. Starogard Gdański, woj. pomorskie, AZP 19-44/6 – patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

Kraków-Kurdwanów, st. 11, gm. Kraków-Podgórze, woj. małopolskie, AZP 103-56/53 – patrz: paleolit

Łacha, st. 4, gm. Turośl, woj. podlaskie, AZP 30-73 – patrz: neolit

MORZYSZÓW, st. 3, gm. Kłodzko, woj. dolnośląskie

- ślad osadnictwa z górnego paleolitu
- obozowisko mezolityczne (bardzki mikroregion osadniczy)
- ślad osadnictwa z wczesnej epoki żelaza

Miejscowość Morzyszów znajduje się w Górach Bardzkich w Sudetach Środkowych. Jej grunty zajmują rozległy meander Nysy Kłodzkiej w centralnej części antecendentnego przełomu tej rzeki przez Góry Bardzkie.

Stanowisko Morzyszów 3 odkryte zostało przez dr. Jarosława Bronowickiego (autor sprawozdania) i D. Bobaka, w ramach akcji szacowania „szkód na dobrach kultury” po wielkiej powodzi w 1997 roku, prowadzonej przez ówczesną Państwową Służbę Ochrony Zabytków, Oddział Wojewódzki w Wałbrzychu.